

## Jedva čekam da mi kažeš

Jedva čekam da mi kažeš  
da je narančasto zeleno –  
da ga i ja takvim vidim.

Jedva čekam da mi kažeš  
da ptice pod zemljom,  
a ribe pod zvijezdama lete –  
da i ja to tako vidim.

Reci što god hoćeš,  
ja sliježem ramenima, ili čak ni to.  
Zar je nečudnije da korijenje iz zemlje raste,  
nego iz oblaka?

Ja se neću začuditi zelenomu  
što je zeleno,  
jer se neću začuditi da je narančasto  
također zeleno.

Ja jedva čekam svoje nečudenje,  
svoje nemanje vremena za čudnost;  
jer dovoljno je da kažeš, ljubavi,  
a ja da ne pitam.